

Nr 840

Av fru **Thunvall m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 52, angående riktlinjer för arbetsmarknadspolitiken, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 679 i Första kammaren)

I proposition nr 52/1966 har departementschefen avstyrkt arbetsmarknadsutredningens förslag att arbetsförmedlingen skall få bekosta resor och utge traktamenten till personer som i egenskap av arbets sökande och arbetslösa besöker förmedlingen. Denna möjlighet är nu begränsad till de partiellt arbetsföra. Departementschefen anför att vissa skäl talar för förslaget men avstyrker ändå utredningens förslag bl. a. med motiveringen att lokalombud och den ambulerande förmedlingen tills vidare skall finnas kvar och att behovet att ersätta kostnader för resor till förmedlingskontoren inte torde bli så framträdande som utredningen från sina utgångspunkter har haft anledning anta.

Arbets sökande, som friställts från en arbetsplats, måste i väntan på annat arbete regelbundet uppsöka arbetsförmedlingen för s. k. stämpling. Tillfälliga mottagningar kan anordnas på glesbygden för den händelse en större arbetsstyrka friställs och kan således under viss begränsad tid ge god service. Det händer dock att endast ett fåtal personer på en ort drabbas av arbetslöshet och att någon tillfällig mottagning då ej anordnas och ej heller någon ambulerande förmedling förekommer. Det kan exempelvis gälla manlig arbetskraft som friställs i samband med skogsbrukets rationalisering eller kvinnlig arbetskraft vid indragning av en skola eller då en affär läggs ner.

I en alltmer uttunnad landsbygd med dåliga kommunikationer kan det långa avståndet till arbetsförmedlingen i tätorten bli ekonomiskt betungande för den arbets sökande då lokalombud inte finns på platsen. Då dessa grupper ofta innehaft lågavlönade yrken och ofta utgöres av kvinnlig arbetskraft kan resultatet bli att resorna till arbetsförmedlingen både ekonomiskt och tidsmässigt blir en sådan belastning att man avstår.

Enligt propositionen skall arbetsförmedlingen bevaka att hjälpverksamheten för de arbetslösa anpassas till läget på arbetsmarknaden. Dessutom åligger det förmedlingen, enligt propositionen, att aktivera de arbetskraftsresurser som finns, främst kvinnor, partiellt arbetsföra och äldre arbetskraft.

Det aktuella läget på arbetsmarknaden och den arbetskraftssituation vi

befinner oss i gör det nödvändigt att tillvarataga denna arbetskraft samt att därför underlätta för den arbetslöse att infinna sig vid arbetsförmedlingen då så erfordras. Som vi tidigare anfört rör det sig ofta om kvinnlig arbetskraft, och om propositionens intentioner skall följas även i detta avseende så anser vi att arbetssökande, speciellt med lång och tidsödande resväg till arbetsförmedlingen, bör lämnas sådan ekonomisk ersättning som arbetsmarknadsutredningen föreslagit.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer vi,

att arbetsförmedlingen ges möjlighet att lämna reseersättningar och traktamenten till vid förmedlingen inskrivna arbetssökande, i enlighet med arbetsmarknadsutredningens förslag.

Stockholm den 30 mars 1966

Gunbjörg Thunvall (s)

Annie Jäderberg (s)

V. Wikner (s)

R. Lassinantti (s)

Sven Ekström (s)

B. Sundelin (s)

Birger Nilsson (s)

i Iggesund
